

Протокол

№

гр. София, 08.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 08.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **12623** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14.00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. С. Т. - редовно призован, явява се лично и с адв. С., с пълномощно по делото.

Докладва се жалба на С. Т., с която се прави искане за отвод на настоящия състав.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Уважаеми г-н съдия, понеже делото беше укрито и не ми беше предоставен достъп от адвокатска стая и деловодството. За това се наложи да фиксирам с тази жалба, ръчно написана, съответното събитие. Искането не е лично срещу Вас. Не поддържам искането за отвод.

ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ - редовно призован, представлява се от юрк. Г., с пълномощно от днес.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА [фирма] - редовно призован, представлява се от юрк. А., с пълномощно по делото.

СГП редовно уведомена, не изпраща представител.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Оспорвам двете пълномощни. КЗЛД е колективен орган, тоест решенията и действията се взимат с мнозинство, където има председател и четирима членове по закон (понастоящем трима), където този колективен орган няма право да упълномощава едно лице, в случая юрк. Г., да извършва процесуални действия и да изразява всякакви становище от името на цялата комисия. Комисията се избира от Народното събрание. Членовете и председателят са строго определени по закон и по избора на Народното събрание. Те имат мандатност, който е изтекъл от 3 години вече. Така, че няма основания юрк. Г. да присъства тук, на скамейката от името на КЗЛД. Тя може да наблюдава делото, да седне при публиката и това е

всичко, което може да прави според мен.

АДВ. С.: Пълномощното на [фирма] от кой е подписано, кой го упълномощил.
ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Пълномощното не е в оригинал. Юрисконсултът не е идентифициран с ЕГН си и лични данни, няма представен трудов договор към това пълномощно, няма представена диплома за завършено образование и разпределение от Министерство на правосъдието за юридическа правоспособност. Ето защо оспорваме това пълномощно.

ЮРК. Г.: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради редовното призоваване на страните.

Не са налице основанията за отстраняване на процесуалните представители на ответната страна и заинтересованата страна, доколкото същите са представили пълномощни. Няма изискване пълномощните да бъдат представени в оригинал, а на следващо място пълномощното представлява едностранна правна сделка, за която е налице правен интерес само да ги оспорва от упълномощителя, но не и от други лица.
С оглед горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата на С. С. Т. срещу решение № ППН-01-220/2018 от 05.05.2020 г. на Комисията за защита на личните данни.

ДОКЛАДВА молба от 14.02.2022 г. на заинтересованата страна [фирма], с която се представят писмени доказателства под опис.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Поддържам жалбата. Оспорвам приложенията представени с тази молба. Написал съм детайлно лист по лист, но считам, че почти всички за неотнормени. Много от тях са неподписани, почти всички са неверни, съответно с поправки, зачертавания, без подписи, а някои фалшиви дори. Дал съм детайлно описание по отношение на това становище към тази молба. В общите условия, които са представени, като приложение 1 към тази молба се вижда, че не са приети от мен като страна по евентуална облигационна сделка, облигационно правоотношение.

Също така в чл. 58 и чл. 59 както се вижда в тези общи условия са дадени изрично възможностите и ограниченията какви лични данни нарушителят може да съхранява за абонатите си, така че в тях отсъства възможността те да съхраняват нотариални актове и документи от Агенция по вписванията, без писмено съгласие, подадена декларация-съгласие от страна на клиентите.

Цялата жалба фактически се състои в един много прост казус – приложението на чл. 4 и чл. 6 от общия регламент за защита на данните. КЗЛД е протакала две години решаването на жалбата, която е с елементарен регламент. А чл. 6 от общия регламент за защита на данните гласи: „Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

а) Обектът да е дал съгласие за обработване на личните му данни” (такова очевидно не съм дал);

б) „Обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор”

Такъв договор няма. Още повече има решения на СРС, които са влезли в сила в утвърдителните им части, където изрично е написано, че аз не съм абонат на [фирма], не съм клиент на топлинна енергия, нямам облигационни отношения с [фирма], не съм потребител по смисъла на който и да е член от Закона за енергетиката, не съм битов клиент, купувач на топлинна енергия за битови нужди, както е в §1, т.2а от Закона за енергетиката, в ДР.

в) „обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора”

По закон никой не задължава нарушителя да обработва личните данни на клиентите, даже напротив законът забранява.

Ако решите да приемете представените с молбата доказателства, моля те да не се кредитират.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА уведомление на жалбоподателя от 07.03.2022 г.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Ще представя доказателства. Първо, Определение на ВАС № 13314 от 08.10.2019 г., в който е казано, че административният орган КЗЛД, пред който се развива производството, няма качеството на страна, а на решаващ орган, следователно той не би следвало да бъде конституиран като страна в настоящото съдебно производство, защото при едно евентуално връщане на жалбата за ново произнасяне те ще попаднат в условията на чл. 22 ГПК - конфликт на интереси и трябва да си направят отвод, а друга комисия нямаме в България.

Представям три документа от ЦУ на НАП, където съм направил запитване по конкретни граждански дела в СРС, които нарушителят е завел срещу мен. По всички от четирите дела, които нарушителят е завел срещу мен, съм направил искане справка за това дали са налични всяка конкретна фактура, която е цитирана в исковите молби, дебитно известие, кредитно известие, както и фактури за дялово разпределение за тази услуга. В НАП отговарят категорично, ясно и точно, че няма такива фактури в дневниците за продажба, тоест тези документи от официален държавен орган имат материална доказателствена сила, обвързващи съда, като съдът няма преценка по тяхно съдържание, а следва да ги приложи. Две от тези дела приключиха с влезли в сила решения в моя полза.

Първото решение е подавано многократно в преписката. Прилагам второто решение, което е от юни месец 2021 г. Подчертал съм важните моменти, където съдът е установил, че не съм абонат [фирма].

Представям и седем броя заявления по списък, които съм входирал в [фирма] с искания. Те започват от март месец 2018 г., а последното е от 14.01.2020 г. Седем броя заявления, с които съм изразил несъгласие да се обработват мои лични данни, нотариални актове и да се заличат всички притежавани от нарушителя мои лични данни, да ми бъдат върнати нотариалните актове, които са придобити по незаконен

или престъпен начин. В делото са налични документи от Агенция по вписванията, която също е доказала, като официален държавен орган, че не е давала на [фирма] нотариални актове, на мен или на сестра ми и на който и да е.

Подавам и един 27 – ми сигнал по чл. 205, ал. 1 НПК, който юрк на [фирма] – юрк. Е. А. П., който е извършил нарушение като въвежда съда в заблуждение, в това число АССГ – 31 състав, който разглежда първоначално жалбата и ВАС – 5 отделение, който се произнесе по касационната жалба.

Също така само ще покажа един документ, който съм заснел преди първо съдебно заседание в СРС, който се появи и изчезна след това от делото. Докато делото е било взимано от двете вещи лица в домовете им, аз не знам кое от двете лица е приложило това нещо или дали те са го приложили, но се появи този лист, само ще го покажа и продиктувам, тъй като няма доказателства кой е издателят на тази бележка придружена с нотариалния ми акт, който е с дописвания, фалшификации, добавки и т.н, тоест осъществява нарушение по чл. 308, ал 2 НК. Текстът гласи следното на това послание: „личните данни за абонатен номер 33963 са частично заличени на 18.06.2018 г.” След което на нов ред пише „Важно” и отново на нов ред: „Да се използва нотариалния акт във вида, в който е и да не се поръчва ново копие”. Интересно как поръчват нови копия и от къде си ги поръчват. Искам и аз да си поръчам нотариални актове на директорите на [фирма].

Мога да приложа книжка, която е издадена от КЗЛД, която касае точно основанията за съхранение, обработка и разпространение на лични данни от всяко едно търговско дружество.

ЮРК. Г.: Да се приемат представените доказателства от заинтересованата страна. Да се приемат и днес представените от жалбоподателя и съдът да ги цени с оглед всичко постъпило по делото.

ЮРК. А.: Доколкото писмените доказателства трябва да се представят с препис за другата страна, в конкретния случай аз не познавам съдържанието на тези документи, предоставям на съда да установи относимостта им към предмета на спора.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Тъй като с молба от 14.02.2022 г. също не е представена в екземпляр за мен, а трябваше аз да се снабдя, да си ги снимам собственоръчно, както и всички приложения към нея, затова и реципрочно не давам допълнителни документи, нека да си ги преснимат от преписката.

АДВ. С.: Основанието е друго. Тези документи са входирани и се намират в ищеца и той е бил длъжен не само да се запознае с тях, тъй като органът в едномесечен срок следва писмено да отговори на доверителя ми на входираните заявления, така че те са налични в третата страна. По отношение на другите, те са публични документи. Самата книжка, произтича от КЗЛД. На вас я представяме за улеснение.

СЪДЪТ намира, че следва да бъдат приети представите документи с молба от 14.02.2022 г., подробно описани в нея на заинтересованата страна [фирма].

По отношение на направените възражения от страна на жалбоподателя, то същите касаят доказателствената стойност на документите, което е по същество на спора, тоест дали да бъдат ценени или да не бъдат ценени така представените доказателства ще се обсъди с крайния акт.

Основателни са искания на жалбоподателя за приемане в днешното съдебно заседание

писмени документи, тъй като същите са относими за спора.
С оглед горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА писмените доказателства, приложени и описани с молба от 14.02.2022 г. на заинтересованата страна.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства от жалбоподателя а именно: писмо от 07.06.2021 г.; заявление от 20.03.2018 г.; заявление от 17.04.2018 г.; заявление от 14.06.2019 г.; заявление от 18.06.2019 г.; заявление от 13.01.2020 г. искане от 14.01.2020 г.; възражение от 14.01.2020 г.; писмо от 20.10.2021 г.; писмо от 04.11.2021 г.; още едно писмо от 04.11.2021 г.; определения по адм. дело № 11398/19 г., по описа на ВАС; решение по гр. д. № 81015/18 г. на СРС, както и книжка издадена от КЗЛД и Сигнал 27 - ми с входящ номер от 07.06.2021 г.

АДВ. С.: Тъй като спорът е дали доверителят ми има облигационни отношения с [фирма], става въпрос, тъй като той не ползва нито една от услугите на [фирма] – нито топла вода, нито отопление, става въпрос за порочна практика по Закона за енергетиката и общите условия на [фирма]. Макар, че има четири решения, включително и на Конституционния съд – решение по конституционно дело № 8, в което изрично е посочено, че общите условия е само едно предложение за сключване на договор, но не самия договор. Очевидно разпоредбата чл. 153, ал. 2, вр. чл. 150 не е законова разпоредба и противоречи на традиционното право, противоречи и на общностното право.

В случая промените в чл. 153 са извършени на 17.07.2012 г. в срока на задължително транспониране на Директива 2011/83, тоест с приемането на тази разпоредба се изключва постигане на целите на директивата, на чл.6 и 7 от директивата. Освен това в чл. 9, §3, б. „б” от Директива 2012/27 е посочено, б. „в” е посочено, че става въпрос за сградна инсталация, която е към радиаторите в общите части, но никъде не е посочено как трябва да се възприеме сградната инсталация, която преминава през апартаментите при различните видове системи, тъй като конструктивно сградната инсталация, която преминава през апартаментите бива три вида: открита, закрыта в ниши и вградена в стени. И вследствие на човешката дейност има и четвърти вид, които са вградени в удобни апартаменти на отделни зони. Този въпрос не е изяснен и е от компетенциите на ЕС. Става въпрос за приложимо европейско право. Докато в Закона за енергетиката в т.64 от ПЗР е посочено, че става въпрос за технологични загуби. Технологични загуби са давани по дадени от разпределителните мрежи в сградата. Разпределителните мрежи в сградата са две, независими една от друга конструктивно. Едната е за топла вода, а втората е за отопление – казва се вътрешна отоплителна инсталация. Нещо повече в чл. 9, ал. 2 Наредба 16-334, която касае и за процесния период, преди приемането на новата наредба от януари месец 2000 г., изрично е записано, че е учреден от закона сервитут в ползва на [фирма]. Това значи, че мястото на продажба (не се продава топлинна енергия), това са водно-отоплителни инсталации, продава се количество топла вода. Топлинната енергия е характеристика на топлата вода, както скорост, плътност, които

са също относими, както количество, налягане, както температура. В своята същност топломерът е един водомер, като допълнително се вземат температурите и по изчислителен път по закона в електронния блок, защото топломера се състои в два блока - единият е механичен, който отчита количество топла вода, а вторият е изчислителен и се определя топлинната енергия. Това значи, че мястото на продажбата на топлата вода става на вентила на радиатора. Там потребителят, като отвори вентила си, купува топла вода с определена температура. Ето защо има пълно неразбиране, нито от техническа страна, а да не говорим и от правната, но с оглед наложена и порочна практика от гражданските съдилища, моля да имате предвид, че има решение на ВАС, тричленен състав по адм. д. № 1372/16 г., което обаче не е влязло в сила, тъй като петчленният състав прецени, че искът е недопустим, с оглед на факта, че министъра на енергетиката промени наредбата, за което има две образувани дела в АССГ. Едното е за нищожност на решението на ВАС, петчленен състав, тъй като е реален отказ от правосъдие и в нарушение на административния процес не може да се оттегли иск пред съд, без съгласието на страните, а те точно това направиха. Второто дело на 41 състав е срещу неприлагане на правото на ЕС от ВАС, петчленен състав. Интересно във второто дело беше допуснато преюдициално запитване с въпроси касаещи чл. 195 АПК.

Вашите колеги от СГС приемат, че разпоредбата на чл. 192 а, от висящите производства, където законосъобразността на подзаконовия акт се прилага към момента на постановяване на решението, черно на бяло в съдебно решение са написали, че този състав не важи за гражданските съдилища. Той е само за административните съдилища. Може ли разпоредба в АПК да не се прилага в граждански съдилища.

Ето защо представям искане за преюдициално запитване до съда в Л.. Делото е на 6-ти април, дело № 289/21 г. във вр. чл. 195, което тотално ще промени практиката, тъй като съм страна по делото нямам право да казвам въпросите, които са зададени на българската страна, но ми е много интересно как ще отговорят на въпроси първи, трети и шести. Има допълнителни въпроси, които съдът е отправил към българската страна.

ЮРК. Г.: Считам, че предвид предмета на спора няма основания за отправяне на преюдициално запитване.

ЮРК. А.: Присъединявам се към становището на колегата.

СЪДЪТ намира, че по направеното искане съдът ще се произнесе по същество.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на страните, че съдът ще се произнесе по същество на спора по отношение на искането за преюдициално запитване.

АДВ. С.: Има друго дело, предхождащо, по което също бях адвокат на друг мой доверител, по което има постановено решение, влязло в сила на ВАС, с което на същите основания, става въпрос за абсолютно същия казус като настоящия, без доверителят да има възможност да ползва топлинна енергия, има влязло в сила решение. [фирма] са глобени. Задължителни указания са получили КЗЛД. Там е разпоредено изрично да бъде унищожен нотариалният

акт.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Аз съм го приложил по другото дело № 4846/20 г. това решение. Там има решение на КЗЛД, където комисията забранява на [фирма] да обработва нотариални актове на инж. А.. Нареща да го унищожат и им издава предписан срок, в който да изпълнят това действие.

ЮРК. Г.: Нямам други доказателствени искания.

ЮРК. А.: Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Искам да цитирам устойчива законосъобразна практика на КЗЛД и правя искане за уеднаквяване с моята жалба. В решение № Ж-404/2013 г. КЗЛД уважава жалбата на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2, чл. 42 и т.н. КЗЛД налага имуществена санкция в размер на 15 000 лв. на администратора на лични данни [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], за това, че е придобило и съхранява при липсата на правно основание копие на нотариален акт за дарение на недвижим имот № еди-кой си на нотариус П.Ш., в който се съдържат личните данни на жалбоподателите. В решение № Ж-347/2015 г. С. от 19.07.2016 г. КЗЛД решава: „Обявява жалба № Ж-347/24.08.2015 г. за основателна” и На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД издава задължително предписание на [фирма] да приведе процедурата по продажба на електрическа енергия на физически лица в съответствие с принципите посочени в чл. 2, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗЗЛД. Същото се касае и за решения № Ж-317/2017 г.; № ППН-02-177/2018 г.; № ППН-02-505/2019 г., което е точно този документ, който цитира г-н С..

С решение на ДКЕВР с Решение № ОУ-01 и № ОУ-02 от 2014 г. се обсъжда и мотивира забраната, наложена на [фирма] да притежава и обработва нотариални актове за собственост. Това са страници 12, 13 и 14. Тези копия на решенията съм ги представил в преписката пред КЗЛД, а може и да ги има представени в другото дело с № 4846/20 г. В становището от ДКЕВР, възражението е, че не се приемат възраженията и аргументите на заявителя. Прескачам, за да може да маркирам основните изречения. В становище на КЗЛД с рег. № 281 от 10.02.2012 г. относно искане с изх. № 281 от 10.02.2012 г. от К. П., омбудсман на РБ по въпроси, касаещи приложенията за лични данни се казва, че посочената информация в чл. 3, чл. 6 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди на [фирма], както и процедурата от сайта на „Софийска вода”, касае физическата и икономическата идентичност на лицата и е в обем и вид, несъобразен с целта, за която е необходима. Във връзка с това не са налице условия за допустимост за нейното обработване, тоест отново е направена забрана. Правният извод е, че всички тези решения са по отношение на действителни абонати на съответните търговски дружества и са по уважени жалби на тези абонати. А видно от двете, които съм приложил, влезли в сила в

утвърдителните части решения на компетентния граждански СРС по гр.д. № 11979/2017 г., на 72 състав и приложеното днес на 31 състав решение по дело № 81015/2018 г. аз не съм абонат, тоест нарушителят няма никакво законово право да придобива, съхранява, използва и използва личните ми данни, още повече нотариални актове, което е крещяща прекомерност дори за абонати на дружеството. Желая да се уважи жалбата. Изказвам становище, че ответникът и решаващ орган КЗЛД пререшава. Пререшил е влезли в сила решения на компетентния граждански съд под натиск на нарушителя и незаконно ме обявява за абонат на същия. Това е престъпление срещу правосъдието, за което подавам сигнал по чл. 205 НПК против КЗЛД и [фирма]. Представям писмени бележки и съм дал петитум на становището.

АДВ. С.: Моля да уважите изцяло жалбата. Тя е основателна. Видно е, че доверителят ми няма никакви облигационни отношения с Т. С." ЕАД. Още повече, че той физически не може да ползва нито една от услугите на Т. С." ЕАД, а услугите са записани не къде да е, а в Директивата 2012/27 в чл. 9. Там е посочено отопление на общи части, отопление на имот и водоснабдяване и той не е открит. Без никакво правно основание, след като физически не можеш да ползваш нищо, физическите закони седят над писаните закони. Не можеш с никакви си нормативни документи, защото с общи условия на Т. С." ЕАД, които нямат абсолютно никаква юридическа сила. Това е пълен абсурд общите условия да влизат в сила, без да бъдат приети от другата страна при изключителните разпоредби. Дори на законово ниво в България става въпрос за противоречие между два специални закона, какъвто е ЗЗП. Има изрична разпоредба на § 1, където е казано, че никой не може да противоречи на ЗЗП и това се основава не къде да е, а на чл. 18 от Хартата на основни права на гражданите на ЕС, тоест имаме първично право. Между другото, когато става въпрос за два специални закона се прилага този с по-късна дата. ЗЗП от 2015 г. изцяло съответства на директивите, които вече казах. Докато Закона за енергетиката е от 2012 г., преди влизането в сила на двете директиви, противоречи на директивите. Тоест дори на национално ниво, без да се гледа правото на ЕС, следва да се приложи ЗЗП, а не Закона за енергетиката. Да не говорим, че дори порочната практика, защото гражданските съдилища не правят разлика между вещно и облигационно право. Чл. 41 от Закона за собствеността вменява задължения на съсобственика на вещь да поддържа вещта в състояние, в която може да се ползва. Ползването на съсобствена вещь обаче е облигационно право и никой не може да задължи собственик или съсобственик на вещь да ползва или да не ползва собствената вещь, още повече, че на сграданата инсталация, тъй като характеристика на сградната инсталация може да не се ползва, може да се ползва от един, двама, трима, може и от всички. Тоест самите съсобственици при ползването на вещь да не пречат на другите съсобственици. Законът задължава ползвателя на сервитута, с грижите на добър стопанин, както е записано в чл. 9, ал. 2 от Наредба 16-334, категорично показва кой на кого трябва да плати. В цяла Европа има писмени договори, индивидуални с всеки потребител. Единствено в България няма такива. Неправилно се тълкува решение по дело № 725 и 708/2017 г. на ЕС. В т. 61 изрично е написано, че по делото не е представен основният договор, който трябва и следва да задължава съдилищата, а това е

договор по чл. 149 от Закона за енергетиката. Там са посочени. Това са договорите, както със стопански обекти, така и с физически лица, ползващи топлинна енергия. Самият закон за енергетиката – чл. 149 противоречи на чл. 153.

Твърдението на Т. С.” ЕАД, че не са доставчик на топлинна енергия е ирелевантно на две основания. Първо, в съобщенията към фактури, които не са никакъв документ, дори не са и частен документ, тъй като няма идентифициран издател и прокуратурата отказва образуване на наказателно производство и са прави. Не са никакъв документ и частен не са, но в горния десен ъгъл пише „доставчик Т. С. ЕАД”. Общите условия, които те твърдят се утвърждават в качеството им на доставчик на топлинна енергия, на производител и на преносител на енергията, няма общи условия. В качеството на доставчик на топлинна енергия са оставени общи условия. Има решение на ВАС, петчленен състав, в което изрично е написано, че потвърждаването на общите условия на [фирма] не променя договорния характер на отношенията между потребител и доставчик. Там е написано нещо повече, задължението на КЕВР – КЕВР е регулатор, който има функции да защити по-слабата страна в правоотношението потребител и доставчик на топлинна енергия, защото тези общи условия се одобряват от КЕВР. Одобрените от 2016 г. общи условия са одобрени под условието, в самото решение е записано 22 препоръки, които трябва да отстрани [фирма] от общите условия, а те не направиха нито едно отстраняване. Така, че КЕВР не може да замени „потребителят изрази воля”. Той просто е длъжен административно да регулира общите условия, което реално той не го прави, а се превърна в част от една верига, която е в ущърб на потребителя. За което има образувани също дела ВАС и СРС. Едното е именно, че те определят пределна цена, а утвърждават на [фирма] цената в горна граница, което нямат право, а трябва да пише до тази цена, тъй като цената се формира от себестойност на продукцията до цена, определена от КЕВР. Второто, което е т.нар. дялово разпределение първо не може, тъй като има законова разпоредба на чл. 149, в от Закона за енергетиката, където изрично е написано, че измерването и разпределението на топлинна енергия се извършват от доставчика за негова сметка. Не може [фирма] да сключва с трето лице договор, с който да задължава потребителя. Това е в нарушение на чл. 21 от ЗЗД. Не може две лица да се договарят и да си променят цените в тежест на трето лице. Това е абсолютно недопустимо. Такова договаряне е нищожно. На осн.чл. 38, ал.1, моля да ми бъдат присъдени разноски.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Тези основания, които адв. С. изрази са валидни. Поддържам ги. На това основание обжалвам тези влезли в сила решения. Те са влезли в сила в утвърдителните части, но в потвърждаващите части ги обжалвам в горните съдилища. Тъй като по делото, както се вижда няма сключени договори за присъединяване и не представят такива, с които и да е от етажната собственост на сградата или със самата сграда етажна собственост, няма договори за предоставяне на услуга „дялово разпределение”. Тази услуга дялово разпределение не може и не влиза в чл. 150 от Закона за енергетиката, защото тя там не е изброена, тоест тя трябва да се докаже по общия ред на ГПК, че има сключен договор за предоставяне

на услугата „дялово разпределение“ между съсобственици на имоти в сградата и лицето което е избрано за лице по чл. 139 а от Закона за енергетиката да извършва тази услуга. Такива документи няма, както виждате. АДВ. С.: Тъй като съм участник по гражданската квота в Народното събрание при приемането и изменението на Закона за енергетиката тогава лично с председателя на комисията от Д., изразих точно това становище и той ме подкрепи, че даването на възможност на етажната собственост да определят лице по чл. 138 не е нищо повече от едно морално право, все пак те да имат глас за всичко това. Прехвърлянето на тежестта от заплащането може да се види от протоколите в НС. Категорично изразиха, че законовата разпоредба на чл. 149 в е достатъчно ясна и заплащането трябва да се извърши от [фирма], въпреки това се наложи тази порочна практика на хора, които не използват никаква услуга, само заради това, че им е открита някаква партия, или някой си е открил тази партия, да искат да се заплаща за тази партия. Нещо повече, цената на тази партия не се определя между потребител и нещо, а се определя между Т. С.” ЕАД и фирмата за дялово разпределение, което е пълен абсурд. Някой ще си определя нещо, което друг трябва да плати.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Моля за 14-дневен срок за писмени бележки, поради наличие на много дела. Претендирам разноски. Оспорвам прекомерност на отсрещните страни. Представил съм списък по чл. 80.

АДВ. С.: Тази разпоредба на чл. 78 е дискриминационна, положителна дискриминация по отношение на големите фирми. Още от самото заглавие си личи. Тези, които имат юрисконсулти, а кои имат юрисконсулти - големите монополни дружества и администрацията. А всъщност гражданският и административният процес трябва да бъде в полза на по-слабата страна и тя да бъде защитена. Не може едно дружество, което е голям монопол да има юрисконсулти да се присъждат разноски, а на друго дружество, което няма юрисконсулти да се представлява от управител, било той с юридическо образование и да не му се присъждат разноски. Очевидно става въпрос за положителна дискриминация и е в нарушение на чл. 6 от Конституцията и на ДФЕС.

ЮРК. Г.: Моля да оставите без уважение жалбата на г-н С. Т. срещу решението, постановено от КЗЛД. Моля по съображения изложение в решението да го потвърдите и да го оставите в сила като правилно и законосъобразно. В случай, че потвърдите решението на КЗЛД, моля да присъдите юрисконсултско възнаграждение в полза на комисията. Правя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

ЮРК. А.: Моля да оставите жалбата без уважение и да потвърдите решението на комисия. Правя възражение за недължимост на адвокатското възнаграждение. Безплатната правна помощ се учредява при наличието на определени предпоставки по закона за адвокатурата. Те са материални предпоставки. По правило договорът между адвокат и клиент възмезден договор, тоест закона за адвокатурата въвежда едно изключение единствено при материална затрудненост на лицето. В случая не се доказва г-н Т. да е материално затруднено лице и в условията на разпределението на доказателствената тежест, доколкото той твърди позитивни за него правни

последници, считам, че беше в негова тежест да докаже тези предпоставки. Към договора такива доказателства липсват, поради което моля изобщо да не бъде присъждано адвокатско възнаграждение на това основание.

АДВ. С.: Доказано е с декларация и с всичко и същият е освободен от Държавна такса.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Освободен съм от държавни такси, както дело № 4846/20 г., на 31 състав, така и във всички производства пред ВАС. Други доказателства в това отношение е безсмислено да прилагам. Аз съм безработен.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от правна страна.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 14-дневен срок от днес да представят писмени бележки.

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили и ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.53 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: